

С. Я. Захей.

ИЗЧЕЗВАНЕ НА ПОЛЕЗНИТЕ ЖИВОТНИ И ЕДИН УНИВЕРСАЛЕН МЕЖДУНАРОДЕН
СЪЮЗ ЗА ЗАПАЗВАНЕТО ИМ.

Миналогодишният орнитологически конгрес в Берлин изтъкна жалкия факт, че изстреблението на полезните животни не се ограничава само на просветната ун- Европа, а се върши безразборно навред из всичките континенти на земята къ- бо. Това печално явление идат да потвърдят и изучванията на едно важно ста- тистическо учреждение в Ню-Йорк а така и списанието "Зооложист" обнародва- разни такива сведения.

Че у нас, в България, и въобще в Европа намаляването на полезните животни напредва, rapidly, непрестанно и последователно, това ние, българските ловци, за жалост, от собствен опит, много добре знаем; обаче, какво става вън от Евро- па, в другите киккинякти материци, то нам по-малко е познато.

Ще приведа някои по-драстични примери, как безумно, увлечени от моментни интереси и страсти, без да мислят за по-нататък, постъпват хората с полезни- те животни.

В Африка според горните сведения, то са преди всичко разните родове анти- лопи, пак зебрата и жирафа, които се бият заради кожата им и чието окончател- но изстребление се предвижда в недалечно бъдеще. Но почти е неимверно, което се приказва за унищожението на африканските слонове. Според сведенията, които ни дава гореспоменатото списание, от Африка в течението на 20 години/от 1856 - 1876 г./ежегодно са се изпращали 1.5 милиона либри/ Либра = 1/2 кило/ сло- нова кост за Европа, 250.000 либри за Америка и 150.000 либри за Индия. Прес- метнато е, че за да се добие това огромно количество слонова кост, всяка го- дина трябваше да паднат жертва най-малко 50.000 слона. Това е наистине цяла ужасия.

В Америка, на полуострова Флорида се води понастоящем такава изстребител- на борба против кайманите или алигаторите/другояче наречени американски крокодили, но са страхливи и безопасни за човека/. Ловят се заради кожата им. От Флорида до сега са изнесени 2.5 милиона такива кожи. А за най-дребната мила и красива птичка колибра в южна Америка ще бъде достатъчно да кажа, че неотдавна в Лондон, при една публична продажба са се продали 400.000, сло- вом четиристотин хиляди колибри и то само заради една глупава бездушна жен- ска мода. Каква вандалщина!...

В Австралия, между друго, с голяма ожесточеност се преслед ат разните видо- ве кенгуру/Макроподиде/ тъй заради особено вкусните им опашки, както и зара- ди кожата им. Най-много и най-уездно се бие най-видният представител на т- тоя род животни : Кенгуру велики/Макроподус гигантеус%, който скоро ще стане редкост. В заселените места почти няма вече никакви кенгуру: те или са избити или са намерили доста още запазено прибежище в централна Австралия, която не е достатъчно достъпна. Но има хора и ловци, които пред никакви препятствия не се спират. Един австралийски земевладелец има нахалността да се хвали, че той само в своето земевладение е избил 64.000 парчета разни видове от тия живот- ни. Една безбожна експлоатация с това, немислеца за утрешния ден.

За Европа не трябва много думи. Намаляването, изчезването на полезния ди- вец и на полезните животни изобщо стават пред нашите очи. Ще споменем само едно от тях заради любовитните данни, които съобщава гореспоменатото списа- ние. Това е Алка велика/Алка импеннис/ от рода на Алциде. Голяма, като гъска, с вкусно месо, тя се ловеше и заради последното и заради яйцата ѝ. Тя в Ев- ропа живееше на исландския остров, всеверна Скандинавия, както и на новофун- дландските острови, в Лабрадор и в жен Грьондланд в Северна Америка. От 1844 година никъде нито в Европа, нито в Америка, Алка велика не се е видяла вече, тъй щото тя може да се счита за измряла. Но тя и мъртва, сиреч препарирана, трябва да е голяма редкост. В последно време за един нейн скелет е брлено 3000 лева, а за една праздна черупка нейно яйце, на една публична продажба е заплатено огромната сума 7500 лв...

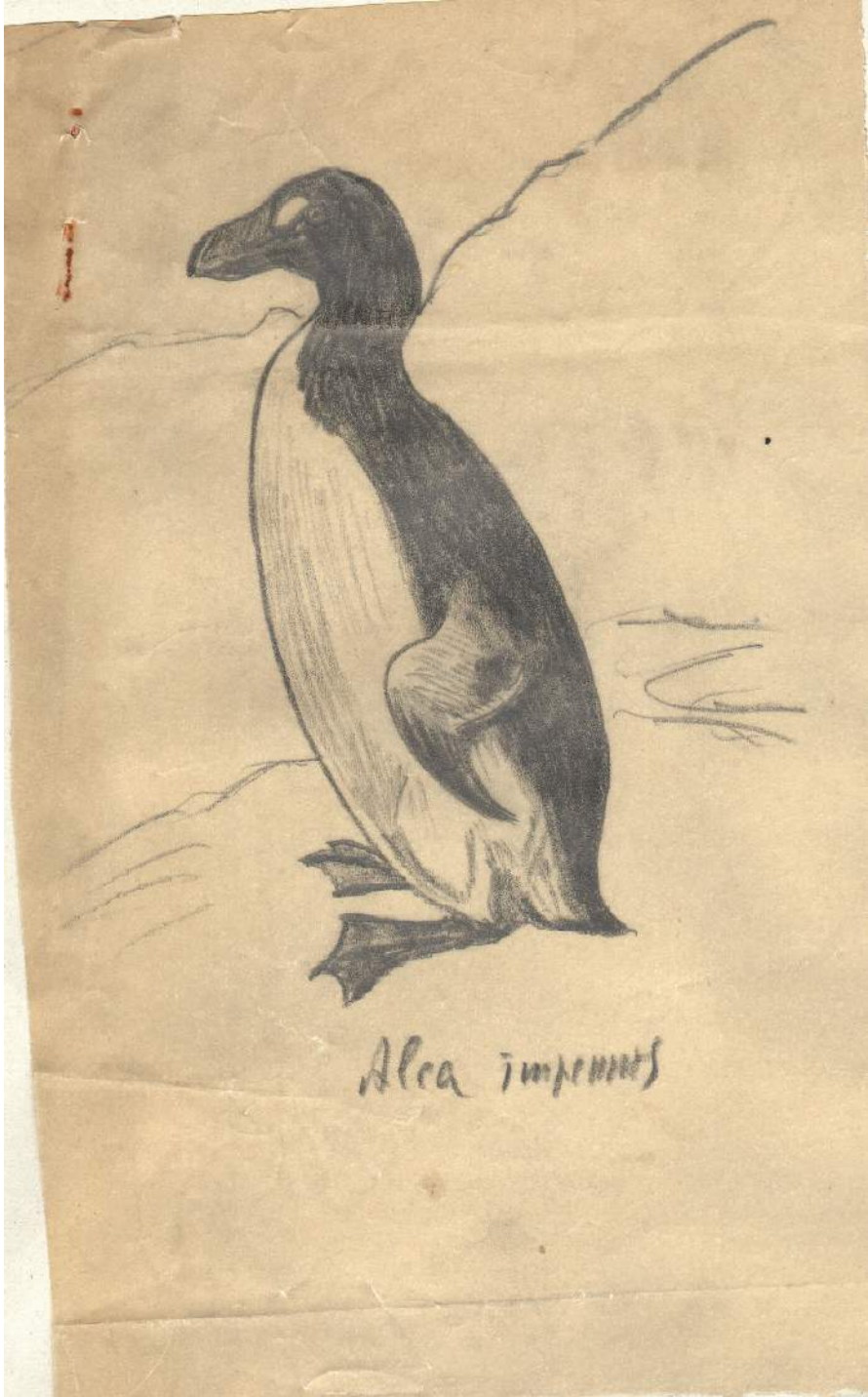
Горните няколко примери и цифри са, вярвам, доста внушителни, дори са трагични. Намаляването, изчезването на полезните животни, следователно и на полезния дивеч, е една обща болка, едно общо зло, една, бих рекъл, международна опасност, за отстранението или поне намаление на която се изискват и общи международни мерки, или, с други думи, изисква се една универсална международна организация, един съюз на съюзите с общо, постоянно, централно управление. Тая мисъл ми иде сега в навечерието на нашия конгрес и аз питам, не ще ли да бъде уместно и навременно, той, нашият конгрес, да даде израз и потик на тая идея и да покани надлежните фактори, да се занимаят с нея и да я реализират. Такива фактори, на първо място, не може да бъдат други освен отделните ловни организации, каквато организация има у нас и каквито ги има, много по-отрано от нас, и в други страни. Освен това такива фактори може да бъдат и разни сдружения, чиато цел е закрилата на полезните животни. Такава една международна лига за запазването на полезните животни, следователно и на полезния ловен дивеч, ще може да има отлични, грамадни резултати. Нейният глас несравнено повече ще важи и пред обществото и пред правителствата и пред законодателните тела, отколкото важат сега гласовете на отделни организации и дружества. Двата досегашни международни главни конгреса - единият в Париж, другият в Виена - може да се предполага - достатъчно са подготвили почвата за реализиране на една такава, наистине, грамадна и, да допуснем, не лесно осъществима идея. Но това не пречи нашият конгрес да лансира идеята и с това за лишен път да докаже, че младото българско царство на дело е страна напредничава, културна.

София, 27 юний 1911 г.

"ЛОВЕЦ" - орган на здружените ловци в България
Ежемесечно илюстрирано списание за лов, риболовство и стопанството им.

Издава Върховният Управителен Комитет на Ловната Организация, София.

ЗАЩИТА НА ИЗЧЕЗВАЩИТЕ ЖИВОТНИ В РУСИЯ. На 11 май т.г. /1911/ руската дума е приема нов ловен закон, който много покровителствува особено животните, които били на изчезване. Такива преди всичко са: бобър, тур и собол. Първите два вида, бобър и тур, забранено е за винаги да се бият, а соболиите за три години. Хубав пример!

Alca impennis